

Υπόθεση C-500/19

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

1η Ιουλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Oberster Gerichtshof (Αυστρία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Μαΐου 2019

Αναιρεσείουσα:

Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Αναιρεσίβλητες:

YouTube LLC

Google Austria GmbH

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αγωγή επί παραλείπει και αγωγή αποζημιώσεως λόγω προσβολής του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διαχειριστής διαδικτυακής πλατφόρμας προβολής βίντεο αναλαμβάνει ως πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου (Host Service Provider) ενεργό ρόλο, πράγμα το οποίο οδηγεί σε απώλεια του σχετιζόμενου με την ευθύνη προνομίου, προβαίνοντας, πέραν από τη διάθεση αποθηκευτικού χώρου για εξωτερικό περιεχόμενο, στις ακόλουθες συνοδευτικές δραστηριότητες ή προσφέροντας στον χρήστη:

- προτάσεις για θέαση βίντεο ανά θεματική κατηγορία·
- διευκόλυνση της αναζήτησης για τους επισκέπτες βάσει στοιχείων του τίτλου ή του περιεχομένου μέσω ενός ηλεκτρονικού πίνακα περιεχομένων, όπου οι χρήστες δύνανται να ορίζουν τα στοιχεία του τίτλου ή του περιεχομένου·
- διάθεση οδηγιών online για τη χρήση της υπηρεσίας (μέσω της επιλογής «βοήθεια»·
- σύνδεση, κατόπιν συγκατάθεσης του χρήστη, του αναρτημένου από τον χρήστη βίντεο με διαφήμιση (η οποία, ωστόσο, δεν συνιστά αυτοπροβολή του διαχειριστή της πλατφόρμας) σύμφωνα με την επιλογή της κατηγορίας-στόχου από τον χρήστη;

2. Είναι σύμφωνη με το άρθρο 11, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/48/EK εθνική νομική κατάσταση κατά την οποία η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου (που ενεργεί ως μεσάζων) να μην αναλαμβάνει ενεργό ρόλο ως συνεργός στις προσβολές δικαιωμάτων από τους χρήστες του υφίσταται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι ο συνεργός προώθησε συνειδητά την προσβολή δικαιώματος από τον χρήστη, ή πρέπει η ρύθμιση αυτή να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να εξαρτούν τις αξιώσεις παραλείψεως των δικαιούχων κατά των συνεργών από τη συνειδητή προώθηση της προσβολής δικαιώματος στην οποία προέβη ο χρήστης;

3. Πρέπει οι ρυθμίσεις των άρθρων 12 έως 14 της οδηγίας 2000/31/EK σχετικά με την ευθύνη του μεσάζοντος να θεωρηθούν ως οριζόντιοι περιορισμοί της ευθύνης που διευκολύνουν κάθε μεσάζοντα έχοντα ουδέτερο ρόλο ακόμη και στην περίπτωση που η δραστηριότητά του πρέπει να χαρακτηριστεί από πλευράς διανοητικής ιδιοκτησίας ως παρουσίαση στο κοινό διενεργηθείσα από τον ίδιο;

4. Πρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3 (και το άρθρο 12, παράγραφος 3, και το άρθρο 13, παράγραφος 2), της οδηγίας 2000/31/EK, το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK και το άρθρο 11, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/48/EK να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απολαύει ο έχων ουδέτερο ρόλο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου (που ενεργεί ως μεσάζων) του σχετιζόμενου με την ευθύνη προνομίου βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK ακόμη και στην περίπτωση εγερθείσας κατ' αυτού αξιώσεως παραλείψεως και, ως εκ τούτου, είναι επιτρεπτή και μια δικαστική διαταγή παραλείψεως κατά ενός τέτοιου μεσάζοντος μόνο στην περίπτωση που αυτός έχει πράγματι γνώση για την παράνομη δραστηριότητα ή έχει σχετική πληροφόρηση,

ή επιτρέπεται μια τέτοια δικαστική διαταγή παραλείψεως ήδη από τη στιγμή που, μετά από σχετική πρόσκληση, ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου δεν αποσύρει ή δεν παρεμποδίζει αμέσως την πρόσβαση σε περιεχόμενο που θεωρείται παράνομο και η προσβολή δικαιώματος επιβεβαιωθεί στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ειδικότερα το άρθρο 267

Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10), ειδικότερα το άρθρο 8, παράγραφος 3

Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1), ειδικότερα το άρθρο 14

Οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45), ειδικότερα το άρθρο 11

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Νόμος περί δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ειδικότερα τα άρθρα 18α και 81

Νόμος περί του ηλεκτρονικού εμπορίου (ECG), ειδικότερα τα άρθρα 13 έως 17

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών, της διαδικασίας και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων της κύριας δίκης

- 1 Η Puls 4 TV λειτουργεί μεταξύ άλλων έναν αυστριακό ραδιοτηλεοπτικό σταθμό.
- 2 Η Youtube (η διαδικασία ενώπιον του Obersten Gerichtshof [Ανωτάτου Δικαστηρίου, Αυστρία] διεξάγεται αυτή τη στιγμή μόνον μεταξύ της Puls 4 TV και της Youtube) διαχειρίζεται την πλατφόρμα προβολής βίντεο www.youtube.com, όπου υπάρχουν διαθέσιμα τα αναρτημένα από τους χρήστες βίντεο, τα οποία δύνανται να παρακολουθήσουν οι επισκέπτες της πλατφόρμας. Στο πλαίσιο των υπηρεσιών της ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου και αποθηκεύει το αναρτημένο από τους χρήστες περιεχόμενο. Κατά βάση δεν διενεργείται ex ante έλεγχος των προσβολών των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

- 3 Εάν ο χρήστης είναι σύμφωνος, στα αναρτημένα βίντεο προστίθεται παράλληλα διαφήμιση, κάτι που η Youtube χαρακτηρίζει ως «monetization» [δυνατότητα του χρήστη να αποκομίζει κέρδος από τα βίντεο]. Αυτή η «monetization» πραγματοποιείται από μια εταιρία του ομίλου της Youtube και επιτυγχάνεται αμιγώς τεχνικά και αυτόματα.
- 4 Εκτός από την «monetization», η Youtube προσφέρει στον χρήστη τις αναφερόμενες στα προδικαστικά ερωτήματα συνοδευτικές δραστηριότητες.
- 5 Η Youtube αμείβεται αποκλειστικά για τη διάθεση της πλατφόρμας προβολής βίντεο που διαχειρίζεται και έτσι μόνον για την παροχή των υπηρεσιών της ως πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου· ενεργεί αποκλειστικά κατόπιν αιτήματος των χρηστών της, οι οποίοι πρέπει να επιβεβαιώσουν ότι διαθέτουν τα απαραίτητα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και χρήσης. Διαθέτει έναν αυτόματο μηχανισμό αναθεώρησης (Review-Process), ο οποίος οδηγεί αμέσως σε άρση της πρόσβασης στα επικρινόμενα βίντεο λόγω σχετικής οχλήσεως («Take-Down-Notice»). Εάν διαπιστωθεί προσβολή δικαιώματος, η Youtube μπλοκάρει το περιεχόμενο ή παρεμποδίζει την πρόσβαση στον λογαριασμό του εμπλεκόμενου χρήστη. Εν προκειμένω, η Youtube απέσυρε κάθε φορά αμέσως τα επικρινόμενα από την Puls 4 TV βίντεο μόλις ελάμβανε γνώση των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας τους.
- 6 Με την αγωγή επί παραλείπει που άσκησε η Puls 4 TV, ζητούσε να απαγορευθεί –επί τη βάση του άρθρου 18α, παράγραφος 1, του νόμου περί δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας– στη Youtube να διαθέτει στην πλατφόρμα www.youtube.com βίντεο που περιείχαν παραχθέντα από την Puls 4 TV οπτικοακουστικά έργα και που είχαν αναρτηθεί από μη νομιμοποιούμενα προς τούτο πρόσωπα. Μέσω της πλατφόρμας που διαχειρίζεται η Youtube διευκολύνονταν τεχνικά οι προσβολές δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ήτοι η παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK). Η Youtube είχε αναλάβει, κατά την Puls 4 TV, ενεργό ρόλο. Πλατφόρμες όπως εκείνη της Youtube υπερέβησαν –αν μη τι άλλο λόγω της «monetization»– κατά πολύ τη θέση ενός παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου. Συνεπώς, η Youtube, κατά την Puls 4 TV, δεν πρέπει να χαρακτηριστεί ως προνομιούχος πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου, αλλά ως πάροχος διαδικτυακού περιεχομένου (Content-Provider).
- 7 Η Youtube αντέταξε ότι δεν προβαίνει σε παρουσιάσεις στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προϋποτίθεται προς τούτο ότι ο διαχειριστής της πλατφόρμας ενεργεί εκ προθέσεως, με σκοπό να παρέχει στους πελάτες του πρόσβαση σε προστατευόμενο έργο. Τις προσβολές δικαιωμάτων διαπράττει ο χρήστης, όχι όμως ο διαχειριστής της πλατφόρμας. Η Youtube δεν πρέπει επίσης να χαρακτηριστεί ως συνεργός. Η Youtube απολαμβάνει το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο ως πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου· παρέχει μια κλασική υπηρεσία φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου και δεν αναλαμβάνει κανέναν ενεργό

ρόλο. Είναι υπεύθυνη για τις προσβολές δικαιωμάτων από τους χρήστες της πλατφόρμας προβολής βίντεο μόνο στην περίπτωση που, κατόπιν δεόντως εμπεριστατωμένης οχλήσεως, παρά την πραγματική γνώση του παράνομου περιεχομένου δεν απέσυρε ή δεν παρεμπόδισε αμέσως την πρόσβαση σε τέτοια βίντεο. Η Youtube εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις αυτές στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικής οχλήσεως.

- 8 Το Erstgericht (πρωτοδικείο, Αυστρία) έκανε δεκτό το αίτημα της αγωγής. Το Berufungsgericht (εφετείο, Αυστρία) δέχθηκε την έφεση της Youtube και απέρριψε το αίτημα της αγωγής. Η αναίρεση της Puls 4 TV στρέφεται κατά της αποφάσεως αυτής.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος (ενεργός ρόλος του παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου)

- 9 Τα άρθρα 12 έως 14 της οδηγίας 2000/31/EK ρυθμίζουν τις απαλλαγές από την ευθύνη για τους φορείς παροχής πρόσβασης (Access-Provider), οι οποίοι μεταδίδουν εξωτερικό περιεχόμενο αποκλειστικά τεχνικά, καθώς και τους περιορισμούς της ευθύνης για τους παρόχους υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου που διαθέτουν αποθηκευτικό χώρο για εξωτερικό περιεχόμενο. Η Youtube πρέπει να χαρακτηριστεί ως πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου.
- 10 Ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου πρέπει να φέρει περιορισμένη μόνον ευθύνη για το εξωτερικό περιεχόμενο, διότι κατά κανόνα δεν ασκεί επιρροή στο εξωτερικό περιεχόμενο των χρηστών και δεν εξετάζει αν είναι παράνομο. Το καθοριστικό κριτήριο για τον ουδέτερο ρόλο ενός παρόχου συνίσταται, επομένως, στο ότι ο πάροχος –χωρίς επιλογή ή τροποποίηση του περιεχομένου– μεταδίδει εξωτερικό περιεχόμενο ή/και το αποθηκεύει.
- 11 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου παύει να έχει το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιό του στην περίπτωση που εγκαταλείπει την ουδέτερη δραστηριότητά του ως προς το παράνομο περιεχόμενο και αναλαμβάνει ενεργό ρόλο, στο πλαίσιο του οποίου ασκεί επιρροή επί του περιεχομένου («γνώση του περιεχομένου») ή φέρει ευθύνη για το περιεχόμενο ως δημιουργός αυτού (πρβλ. ΔΕΕ C-236/08 έως 238/08, *Google France*, σκέψη 120· C-324/09, *L’Oreal*, σκέψη 113).
- 12 Κατά την άποψη του Ανωτάτου Δικαστηρίου (OGH), η άσκηση των ανωτέρω συνοδευτικών δραστηριοτήτων δεν οδηγεί σε ενεργό ρόλο του παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος (ευθύνη ως συνεργός για προσβολές δικαιωμάτων από τρίτους)

- 13 Εάν η Youtube δρα ενεργά στο πλαίσιο της δραστηριότητάς της, τότε δεν νοείται ευθύνη της ως συνεργού για τις εξωτερικές προσβολές δικαιωμάτων από τους χρήστες. Στην περίπτωση αυτή ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου πρέπει να θεωρείται ως «παραβάτης» (με τη μορφή του συνεργού) κατά την έννοια του άρθρου 11, πρώτο εδάφιο (και άρθρο 13), της οδηγίας 2004/48/EK.
- 14 Κατά τη νομολογία του ΟGH, διαφοροποιείται η ευθύνη του συνεργού από εκείνη του άμεσου αυτουργού. Προϋπόθεση για την ευθύνη του συνεργού είναι, δηλαδή, ότι ο συνεργός (ως τρίτος) προώθησε συνειδητά ή έστω διευκόλυνε το πρώτον (αυτός) με τη συμπεριφορά του την προσβολή δικαιώματος που διέπραξε ο άμεσος αυτουργός. Επομένως, ο συνεργός πρέπει να έχει επίγνωση της προσβολής δικαιώματος.
- 15 Εν προκειμένω, ανακύπτει, προ πάντων σε σχέση με το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK και με το άρθρο 11, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/48/EK το ζήτημα αν τα κράτη μέλη έχουν απλώς την εξουσία εκτιμήσεως να προβλέπουν αξιώσεις παραλείψεως ακόμη και κατά ασυνειδήτως δρώντων συνεργών ή αν τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν τέτοιες αξιώσεις παραλείψεως.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος (παρουσίαση στο κοινό και σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο)

- 16 Όσον αφορά την ποινική και αστική ευθύνη του παρόχου (που ενεργεί ως μεσάζων), η οδηγία 2000/31/EK στηρίζεται στο ακόλουθο σύστημα:
- 17 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη παρεμποδίζονται να προβλέψουν μια γενική υποχρέωση ελέγχου των φορέων παροχής πρόσβασης και των παρόχων υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου για τις πληροφορίες που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται, επίσης, να υποχρεώνουν τους παρόχους να αναζητούν από μόνοι τους γεγονότα ή περιστάσεις για μια ίσως παράνομη δραστηριότητα των χρηστών που κάνουν χρήση των υπηρεσιών τους. Δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν δραστικά μέτρα παρακολούθησεως και να ερευνούν τους διακομιστές τους για παράνομο περιεχόμενο.
- 18 Παράλληλα, καθορίζονται στα άρθρα 12 έως 14 της οδηγίας 2000/31/EK απαλλαγές από την ευθύνη και περιορισμοί της ευθύνης για τους μεσάζοντες. Οι διατάξεις αυτές δεν ρυθμίζουν την ουσιαστική ευθύνη ή την ευθύνη των μεσάζοντων, αλλά προϋποθέτουν μια τέτοια ευθύνη. Οι περιορισμοί της ευθύνης πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως και περιλαμβάνουν τόσο την ευθύνη ενός παρόχου για αποκατάσταση της ζημίας όσο και την ποινική ή διοικητική ευθύνη.
- 19 Ως προς τους περιορισμούς της ευθύνης, πρόκειται, συνεπώς, για οριζόντιες ρυθμίσεις που ισχύουν σε όλους τους κλάδους δικαίου. Εάν, επομένως, πρέπει να κριθεί ένα ζήτημα αστικού δικαίου ή ποινικού δικαίου, για παράδειγμα, σε σχέση με την ευθύνη μεσάζοντος, πρέπει αρχικά να εξετασθεί το πρόκριμα αν η ευθύνη

αποκλείεται γενικά κατά την έννοια των διατάξεων της οδηγίας 2000/31/EK. Μόνον όταν ο οριζόντιος αυτός έλεγχος οδηγήσει σε καταφατικό συμπέρασμα ανακλύπει το επόμενο ζήτημα αν υφίσταται ευθύνη και σύμφωνα με τους εκάστοτε εφαρμοστέους κανόνες ουσιαστικού δικαίου.

- 20 Ο χαρακτήρας του σχετιζόμενου με την ευθύνη προνομίου ως οριζόντια ρύθμιση έχει, κατά την άποψη του ΟGH, ως συνέπεια να έχει το προνόμιο αυτό ο μεσάζων (που διαδραματίζει ουδέτερο ρόλο) ανεξαρτήτως από το αν η προσβολή δικαιώματος που του προσάπτεται πρέπει να χαρακτηριστεί ως ίδια προσβολή δικαιώματος ή ως συμβολή στην προσβολή δικαιώματος από τρίτον. Τούτο σημαίνει ότι ο πάροχος πρέπει να απολαμβάνει το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο ακόμη και στην περίπτωση που η δραστηριότητά του της παρουσίασης στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK είναι ίδια (υπό την έννοια ότι την ασκεί ο ίδιος).

Επί του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος (αξίωση παραλείψεως και σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο)

- 21 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK (άρθρο 16 του ECG), ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου δεν ευθύνεται για εξωτερικές πληροφορίες εάν δεν έχει πραγματική γνώση της παράνομης δραστηριότητας ή πληροφορίας. Δεν ευθύνεται για αξιώσεις αποζημιώσεως εάν δεν έχει επίγνωση γεγονότων ή περιστατικών εκ των οποίων προκύπτει καταφανώς κάποια παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία. Αφενός, η υποκειμενική συνιστώσα αφορά την ύπαρξη παράνομων πληροφοριών. Η πραγματική γνώση προαπαιτεί θετική γνώση: γεγονότα ή περιστατικά για τα οποία υπάρχει επίγνωση προαπαιτούν εύλογη υπόνοια, αν και αρκεί η έλλειψη γνώσης από βαριά αμέλεια. Αφετέρου, η υποκειμενική συνιστώσα πρέπει να αφορά και την παρανομία. Ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου πρέπει να έχει επίγνωση της παρανομίας. Προς τούτο απαιτείται η παρανομία να είναι προφανής για έναν μη επαγγελματία, χωρίς περαιτέρω έρευνα και ο ίδιος να είναι πεπεισμένος ότι το περιεχόμενο είναι απαγορευμένο. Εάν υφίστανται οι υποκειμενικές προϋποθέσεις, ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου πρέπει να ενεργήσει αμέσως προκειμένου να διαγράψει τις παράνομες πληροφορίες ή να παρεμποδίσει την πρόσβαση σε αυτές.
- 22 Τα άρθρα 12 έως 14 της οδηγίας 2000/31/EK, ωστόσο, δεν θίγουν το ενδεχόμενο ένα δικαστήριο ή μια αρχή να αξιώνει, στο πλαίσιο των εθνικών συστημάτων των κρατών μελών, από τον μεσάζοντα να άρει ή να παρεμποδίσει την προσβολή δικαιώματος. Επομένως, θα πρέπει να δίδεται, επιπλέον, στα δικαστήρια η δυνατότητα να εκδίδουν, επί τη βάσει αντίστοιχου αιτήματος παραλείψεως, διαταγή παραλείψεως σε βάρος του μεσάζοντος λόγω παράνομης δραστηριότητας ή πληροφορίας ή να τους υποχρεώνουν σε απομάκρυνση των παράνομων πληροφοριών ή σε παρεμπόδιση της πρόσβασης σε αυτές τις πληροφορίες, εφόσον συντρέχουν οι ουσιαστικού δικαίου προϋποθέσεις για την αξίωση παραλείψεως.

- 23 Κατά τα προπαρασκευαστικές εργασίες του αυστριακού νόμου περί του ηλεκτρονικού εμπορίου, το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο των άρθρων 12 έως 14 της οδηγίας 2000/31/EK αφορά μόνον την ποινική ή διοικητική ευθύνη καθώς και την ευθύνη των μεσαζόντων προς αποκατάσταση της ζημίας. Για τις δικαστικές διαταγές παραλείψεως δεν ισχύει το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο. Συνεπώς, προκειμένου περί διαταγής παραλείψεως δεν ανακύπτει το ζήτημα αν ο μεσάζων έχει πραγματική γνώση ή όχι της πραγματοποιούμενης μέσω του ιδίου παράνομης δραστηριότητας ή πληροφορίας. Καθοριστικό είναι μόνον το αν στη δικαστική διαδικασία αποδεικνύεται αντικειμενικά η προσβολή δικαιώματος που προσάπτεται στον μεσάζοντα.
- 24 Για αξιώσεις παραλείψεως στο δίκαιο της διανοητικής ιδιοκτησίας ισχύει κατά το άρθρο 81, παράγραφος 1α, του αυστριακού νόμου περί δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας η εξής ιδιαιτερότητα: Εάν η αξίωση παραλείψεως στρέφεται κατά μεσάζοντος κατά την έννοια της οδηγίας 2000/31/EK και συντρέχουν οι προϋποθέσεις για το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο, ο μεσάζων δύναται να εναχθεί μόνον όταν υπάρξει συγκεκριμένη όχληση.
- 25 Ως προς το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK, και το Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Γερμανίας (BGH) εκτιμά στην αίτηση προδικαστικής απόφασεως που υποβάλλει ότι η πραγματική γνώση (ή η επίγνωση προκειμένου περί αξιώσεων αποκατάστασης της ζημίας) του παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου πρέπει να αφορά τη συγκεκριμένη (παρούσα) παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία, την οποία, αφού λάβει γνώση, πρέπει να αποσύρει ή στην οποία πρέπει να παρεμποδίσει την πρόσβαση, και ότι δεν αρκεί ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου να γνωρίζει γενικά ή να έχει επίγνωση ότι οι υπηρεσίες του χρησιμοποιούνται για κάποιες παράνομες δραστηριότητες. Το BGH δέχεται, άλλωστε, ότι το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο αφορά και τις αξιώσεις παραλείψεως και ότι ο διαχειριστής διαδικτυακής πλατφόρμας ο οποίος δεν έχει πραγματική γνώση της παράνομης δραστηριότητας ή πληροφορίας δεν ενέχεται και σε παράλειψη.
- 26 Επομένως, ανακύπτει το ζήτημα αν το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο των μεσαζόντων κατά την οδηγία 2000/31/EK υφίσταται και για τις αξιώσεις παραλείψεως (δικαστικές διαταγές παραλείψεως). Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 81, παράγραφος 1α, του αυστριακού νόμου περί δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας όχληση προκειμένου για την άσκηση αγωγής επί παραλείψει δεν πρέπει να εξομοιώνεται υποχρεωτικά με πραγματική γνώση της παράνομης δραστηριότητας ή πληροφορίας, διότι θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι η πραγματική γνώση επέρχεται το πρώτον με τον έλεγχο του επικρινόμενου περιεχομένου από τον πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου (κατόπιν οχλήσεως). Αν γίνει δεκτή αυτή η άποψη, δεν θα πρέπει να γίνει δεκτή η υποχρέωση παραλείψεως παρά την όχληση σε περίπτωση που εφαρμόζονταν το σχετιζόμενο με την ευθύνη προνόμιο.

- 27 Το γράμμα του άρθρου 14, παράγραφος 3, της οδηγίας, το οποίο έχει πανομοιότυπη διατύπωση με τις εξαιρέσεις του άρθρου 12, παράγραφος 3, και του άρθρου 13, παράγραφος 2, της οδηγίας, συνηγορεί, κατά την άποψη του ΟGH, υπέρ μιας καθολικής εξαίρεσης των δικαστικών διαταγών παραλείψεως από το καθεστώς της απαλλαγής από την ευθύνη κατ' άρθρο 14, παράγραφος 1. Σε συμφωνία προς τούτο, ρυθμίζονται χωριστά οι διαταγές παραλείψεως κατά μεσαζόντων στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK και στο άρθρο 11, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/48/EK.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ